

N:o 15.

Ank. till Riksd. Kansli den 2 Maj 1873, kl. 1 e. m.

Konstitutions-Utskottets Utlåtande, med anledning af väckt motion om ändring i 65 § Riksdags-ordningen.

Uti en inom Första Kammaren väckt motion, N:o 46, har Herr *A. O. Wallenberg*, under förklaring att fråga om anslags beviljande och skatters påläggande egentligen först borde till behandling förekomma uti Andra Kammarerna och, endast i händelse af bifall derstädes, öfverlemnas till Första Kammarens slutliga afgörande, velat till en början framställa förslag åtminstone till någon inskränkning af de gemensamma omröstningarna. Då genom de gemensamma omröstningarna skatter kunna påläggas och statsutgifter beslutas emot Andra Kammarens bestridande, och dermed det mesta möjliga utkramas ur statskassan, har motionären ansett att i första rummet enskilda motionärer böra förmenas att sålunda emot den ena Kammarens vilja öka skattebördan, så att gemensam omröstning ovilkorligen må företagas endast då Kongl. Proposition dertill gifvit anledning, och sålunda föreslagit att § 65 Riksdags-ordningen må undergå sådan ändring:

1:o att frågor om statsutgifter eller beviljning endast då de i Kongl. Proposition förekomma, och då de vid första behandlingen af blott en Kammarer blifvit bifallna, skola afgöras genom gemensam votering;

2:o att *alla* frågor angående Riksbankens eller Riksgälds-kontorets styrelse och förvaltning, inkomster och utgifter, uti hvilka Kamrarna fattat stridiga beslut, skola genom gemensam omröstning afgöras;

3:o att gemensam omröstning företages öppet efter namnupprop, och den mening, som vunnit pluralitet af ledamöternes i båda Kamrarna sammanräknade röster, skall gälla såsom Riksdagens beslut, hvaremot *paria vota* be-tecknar, att Riksdagen afslagit framställningen.

Den af motionären i detta förslags motivering tillkännagifna åsigt, att

med rubbning af den grundlagsenliga likställigheten mellan Kamrarne, åt Andra Kammaren borde medgifvas större inflytande i statsregleringsfrågor, finner ej Utskottet skäl att nu upptaga till skärskådande, då sjelfva det framställda förslaget icke synes gå i denna riktning. Så vidt Utskottet kunnat finna, innebär förslaget hufvudsakligen en inskränkning i Riksdagens inflytande på statsregleringen, i det att gemensam omröstning icke finge företagas om de af enskilda motionärer framställda förslag, hvilka kunna afse likaväl nedsättning som förhöjning af skatter eller statsutgifter, och att dessa således måste förfalla, när Kamrarne stannat i olika beslut, om också deras framgång vore försäkrad vid en omröstning derhela Riksdagens pluralitet finge göra sig gällande.

En så väsendtlig rubbning i det nu bestående förhållandet så väl mellan Konungen och Riksdagen, som ock mellan de till röstetalet olika Kamrarne, har Utskottet ej funnit skäligt att tillstyrka och hemställer derföre

att Herr Wallenbergs motion ej må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 1 Maj 1873.

På Utskottets vägnar:

Th. Munck af Rosenschöld.